

Deținătorul unui magazin care pune la dispoziția publicului în mod gratuit o rețea Wi-Fi nu răspunde pentru încălcările drepturilor de autor săvârșite de un utilizator

Totuși, respectivul deținător poate fi obligat să își protejeze rețeaua printr-o parolă pentru a pune capăt acestor încălcări sau pentru a le preveni

Domnul Tobias Mc Fadden este administratorul unui magazin de echipamente de sonorizare și lumini în care pune la dispoziția publicului în mod gratuit o rețea Wi-Fi pentru a atrage atenția potențialilor clienți asupra bunurilor și serviciilor sale. În anul 2010, o operă muzicală pentru care Sony deține drepturile a fost pusă în mod ilicit la dispoziția publicului pentru descărcare prin intermediul acestei rețele. Landgericht München I (Tribunalul Regional München I, Germania), sesizat cu litigiul dintre Sony și domnul Mc Fadden, consideră că acesta nu a încălcat el însuși drepturile de autor în discuție. Această instanță are însă în vedere posibilitatea de a constata răspunderea indirectă a domnului Mc Fadden pentru această încălcare pentru motivul că rețeaua sa Wi-Fi nu a fost protejată. Având însă îndoieli cu privire la problema dacă Directiva privind comerțul electronic¹ se opune unei astfel de răspunderi indirecte, Landgericht a adresat Curții de Justiție o serie de întrebări.

Astfel, directiva exclude răspunderea furnizorilor de servicii intermediari pentru o activitate ilicită inițiată de un terț, atunci când prestația lor constă în „simpla transmitere («mere conduit»)” de informații. Această exonerare de răspundere se aplică sub rezerva a trei condiții cumulative, și anume ca: 1) furnizorul de servicii să nu inițieze transmiterea, 2) să nu selecteze destinatarul transmiterii și 3) să nu selecteze sau să modifice informațiile care fac obiectul transmiterii.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată, mai întâi, că punerea la dispoziția publicului, în mod gratuit, a unei rețele Wi-Fi pentru a atrage atenția potențialilor clienți asupra produselor sau serviciilor unui magazin constituie un „serviciu al societății informaționale” vizat de directivă.

În continuare, Curtea confirmă că, în cazul în care sunt îndeplinite cele trei condițiile menționate mai sus, nu poate fi angajată răspunderea unui furnizor de acces la o rețea de comunicații, precum domnul Mc Fadden. În consecință, **titularul de drepturi de autor nu poate solicita acestui furnizor de servicii o despăgubire pentru motivul că rețeaua a fost utilizată de terți pentru a-i încălca drepturile**. Deoarece o astfel de cerere de despăgubire nu poate fi admisă, este de asemenea exclus ca titularul de drepturi să poată solicita rambursarea cheltuielilor de punere în întârziere sau a cheltuielilor de judecată aferente acestei cereri.

În schimb, **directiva nu se opune ca titularul de drepturi să solicite unei autorități sau unei instanțe naționale să oblige un astfel de furnizor să pună capăt oricărei încălcări a drepturilor de autor săvârșite de clienții săi sau să prevină astfel de încălcări**.

În sfârșit, Curtea constată că o somație prin care se dispune **protejarea conexiunii la internet prin intermediul unei parole** este de natură să asigure un echilibru între, pe de o parte, drepturile de proprietate intelectuală ale titularilor de drepturi și, pe de altă parte, dreptul la libertatea de a desfășura o activitate comercială al furnizorilor de acces și dreptul la libertatea de informare al

¹ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257)

utilizatorilor rețelei. Curtea arată în special că o astfel de măsură poate să descurajeze utilizatorii unei rețele să încalce drepturile de proprietate intelectuală. În această privință, Curtea subliniază însă că, pentru atingerea acestui efect disuasiv, este necesar ca, pentru a nu putea acționa în mod anonim, utilizatorii să fie obligați să își divulge identitatea în vederea obținerii parolei solicitate.

În schimb, directiva exclude în mod expres adoptarea unei măsuri de supraveghere a informațiilor transmise prin rețeaua respectivă. De asemenea, o măsură constând în închiderea completă a conexiunii la internet, fără a avea în vedere adoptarea unor măsuri care să afecteze mai puțin libertatea furnizorului acestei conexiuni de a desfășura o activitate economică, nu ar fi de natură să concilieze drepturile concurente menționate mai sus.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106